

paabegyndt Behandling paa Grund deraf — nemlig paa Grund af et Udvalgs Nedsættelse — udsættes“. Her tales altsaa om Fortsættelsen af en paabegyndt, ikke af en tilendebragt Behandling. Naar der altsaa skulde være Spørgsmaal om at nedsætte et Udvalg, saaledes, at den første Behandling udsættes, maa man ikke fremkomme med et saadant Forslag, naar første Behandling er tilende; der bliver da kun Spørgsmaal om at nedsætte et Udvalg mellem første og anden Behandling.

Vardenfleth: Jeg troede ikke, at det var vanskeligt at skjelne imellem, om 1ste Behandling var paabegyndt, og om den var tilendebragt. Den er vel ikke tilendebragt, førend den høitærede Formand har spurgt, om der er Flere, der ønske Ordet, og Ingen saa har meldt sig; men paa den Maade vil det altid være meget let at sørge for, at den ikke bliver sluttet, og, saalange den ikke er sluttet, falder den vistnok dog ind under Kategorien af, at den er paabegyndt. Jeg troede derfor, at jeg paa et senere Stadium kunde have fremkommet med dette Forslag, men, dersom Formanden ikke anseer det for stemmende med Forretningsordenen, maa jeg naturligviis underkaste mig hans Afgjørelse i saa Henseende, og jeg skal da forandre det derhen, at jeg først, naar Sagens 1ste Behandling er tilendebragt, vil fremkomme med Forslag om et Udvalgs Nedsættelse mellem 1ste og 2den Behandling.

Formanden: Mine Bemærkninger vare kun rettede mod den Uttring af den høitærede Landstingsmand, at han vilde opsætte at gjøre Forslag om 1ste Behandlings Udsættelse, indtil Realiteten var forhandlet, men, naar Realiteten er forhandlet, saa er 1ste Behandling tilendebragt.

Vardenfleth: Jeg turde maastee da udbede mig Fortsættelse af Ordet. Det er nærmest kun, for at besvare nogle Uttringer, som kom fra min meget ærede Ven og Sidemand (Ungsgaard), idet han spurgte mig, om jeg havde forberedt et Udkast, som jeg troede var bedre. I det jeg udtrykkeligt erklærede, at det var mit Ønske, at Sagen kunde blive bearbejdet af et Udvalg, har jeg lagt for Dagen, at jeg troer, at det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for et enkelt Medlem at tilveie-

bringe et fuldkommen brugbart Grundlag til Sagens Afgjørelse paa hensigtsmæssig Maade. Dersom jeg troede mig selv istand til at kunne ubfinde den allerrigtigste Maade, havde jeg ikke behøvet at gaae den Vej; men, skulde det Forslag, jeg i sin Tid tænker paa at gjøre, om et Udvalgs Nedsættelse, blive afvist, vil jeg naturligviis bestræbe mig for efter ringe Tøve for mit Vedkommende at fremkomme med saadanne Forslag til Udtringer, som kunne gaae i den Retning, hvori jeg troer, at Sagen vilde bringes frem paa den rigtigste Maade. Naar han fremdeles synes at dolere over det Udtryk, jeg har brugt, at der vil fremkomme „naragtige“ Forhold, da har jeg selv fremhævet, at det ikke var fra mig, dette Ord oprindeligt frev sig; jeg har blot gjentaget nogle Uttringer, som tidligere ere faldne paa Rigsdagen om denne Sag. Hvad endelig det angaaer, at den ærede Landstingsmand har troet, at man ikke af Udvalgets Sammensætning skulde troe, at man var kommen til et saa radicalt Resultat, som jeg havde fremhævet, maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg slet ikke har fremhævet dette Resultat som noget radicalt; jeg har tværtimod fremsat den Anskuelse, at der paa det Grundlag, som Udvalget nu engang havde udvalgt sig, var kommet saamange conservatieve Bestemmelser ind, som lode sig forene med det Formaal, Udvalget havde for Øie; men man kan i en vis Forstand gjerne kalde det radicalt; thi jeg troer, at det med Rode oprykker hele den Basis, hvorpaa vi hidtil have grundet vor Communalforfatning. I den Forstand er det virkelig radicalt, og det vil Ingen kunne nægte, men jeg kalder det slet ikke radicalt i Modsætning til konservativt, thi det har jeg selv ved mine egne Uttringer tidligere paa det Bestemteste modsagt.

Solberg: Naar den ærede Taler, som nu satte sig, har villet frigjøre sig for at have sagt, at der vilde fremkomme Naragtigheder, naar Forslaget gik igjennem, derved, at han ikke selv har været Fader til dette Udtryk, maa jeg dog bemærke, at, naar man antager sig Andres Børn, som man jo ikke er nødt til, gjør man sig selv til Fader for dem, man paatager sig Faderpligter imod dem, som man ikke videre behøver, og det kommer saaledes ud